

at naar man sidder under trykkede økonomiske Forhold, gaar Arbejdsevnen til Spilde, og det gælder mest af alt om Skolegerningen, som er en Aandens Gerning, der i Almindelighed tager mere paa Folk end Haandens Arbejde. Netop af den Grund mener jeg, at man ad de Veje, det er muligt uden store Udgifter, bør imødekomme Lærerstanden her i Landet.

En af de Ting, man her attraar, er det, der er omtalt fra forskellige ærede Medlemmers Side, nemlig Timelærergerningens Medberegning i Ancienniteten. Den højtærede Minister udtalte i Gaar, at der kunde være den Fare derved, at man kunde gaa lige ud fra Seminariet og blive Timelærer straks og derfor lige fra den første Dag, man begyndte sin Lærergerning, komme ind under Anciennitetsberegningen. Jeg skal erkende, at man maa anse denne Betænkelighed fra Ministerens Side som plausibel, men jeg mener, at man dog maa kunne komme bort fra dette, f. Eks. ved at sætte en bestemt Alder, fra hvilken Anciennitetsberegningen begynder for Timelærere. Jeg mener nemlig, hvad der ogsaa er udtalt før, at der meget let kan tænkes, det Tilfælde, at en Lærer kommer ind i et Kommuneskolevæsen, hvor der ikke er tilstrækkelig Vækst i Skolen, og hvor Læreren derfor efter et, to eller tre Aars Forløb maa søge til en anden Kommune. Det vilde da efter min Mening være uretfærdigt, om denne Tid ikke blev regnet med til hans Anciennitet. Paa samme Vis mener jeg ogsaa, at det aldrig kan være til Skade for nogen Lærer at se Forholdene ved forskellige Skoler, det kan kun virke opdragende paa Læreren fremfor det modsatte.

En anden Ting, jeg skal berøre, er § 6 c., hvor der staar, at Ansættelsen i en offentlig Skole i København medregnes. Jeg skulde meget ønske, at der derefter kunde blive indflettet efter København: „og dimissionsberettigede private Realskoler“. Jeg ser nemlig en Fare for disse Skoler, hvis de ikke kom med, og Ventetiden nedsat fra 4 Aar til 2, vil meget let give det Resultat, at det vil blive vanskeligt for disse dimissionsberettigede private Realskoler at faa gode og dygtige Lærerkrafter. Jeg kan ikke antage, at der fra det kommende Udvalgs Side saa lidt som fra den højtærede Kultusministers Side vil blive gjort synderlig Indvending derimod, da jeg mener, at det er et ligefrem Retfærdighedskrav, der bliver stillet.

En anden Ting, der blev berørt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Knop), var Tilskuddet til de private Realskoler i Byerne. Jeg skal yde det ærede Medlem min fulde Tilslutning. Det blev i Gaar præciseret fra den højtærede Kultusministers Side, at da denne Sag var fremme forrige Gang, var det netop Byrepræsentanterne, der vare imod denne Sag. Jeg staar som Byrepræsentant i dette Øjeblik og mener, at det er en forkert Opfattelse fra disse Repræsentanters Side, hvis de ikke gaa med til at opfylde det simple Retfærdighedskrav, det er. Selvfølgelig maa det være underforstaaet, at man med Hensyn til disse Tilskud maa erhverve sig vedkommende Kommunalbestyrelses Anbefaling for Sagen, og hvis man føjer det til, tror jeg ikke, der nogen Sinde kan være nogen Risiko derved, og saa blive samtlige Privatskoler hele Landet over stillede under lige Vilkaar. Der er en anden Ting, hvor jeg maa være nødt til at blive enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), nemlig Spørgsmaalet med Hensyn til Oprettelsen af Lærerraad. Der mener jeg ogsaa, at hvis man ikke siger, at der skal være Lærerraad ved disse forskellige Skoler, maa man hellere udelade Paragraffen og lade Forholdet udvikle sig ad anden Vej. Jeg finder, at hvis man skal have det fulde Udbytte deraf, bør der ikke ved en Skole være et Lærerraad og ved en anden Skole intet Lærerraad, man skal saa vidt muligt se at komme til at arbejde under de samme Forhold.

Jeg skal endelig kun berøre et enkelt Punkt endnu, hvor jeg staar i den allerskarpeste Modstrid med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Han udtalte Ønsket om, at der ved Folkeskolen ikke skulde være Religion som tvungent Fag. Jeg mener, at det modsatte skal siges her i Salen. Det er min Overbevisning, at et saadant Ønske ikke har Spor af Sympati i Befolkningen. Personlig vil jeg se den Dag i Møde med Sorg, hvor Religionen ikke skal blive optagen i Skolen som et Lærefag. Der kan være forskellige Meninger om, paa hvilken Maade den skal optages, men til at udelukke Religionen fra Skolen bør man ingen Sinde komme. Der er nok i vor Tid, som demoraliserer, lad os endelig holde fast paa det, som i første Række skal højne Moralens inden for vort Folk.

Ingvard Jensen: Det kan jo ikke være andet, end at jeg som gammel Lærer